

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 ust. 1 lit. e) i art. 135 ust. 1 lit. f) i g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwolnienie operacji zarządu majątkiem w postaci papierów wartościowych dokonywanych na rzecz klientów indywidualnych

Sentencja

- 1) Usługa zarządzania portfelem inwestycji, taka jak będąca przedmiotem sporu przed sądami krajowymi, a mianowicie taka, w ramach której podatnik w zamian za wynagrodzenie oraz wedle własnego uznania podejmuje decyzje w przedmiocie nabywania i zbywania papierów wartościowych oraz decyzje te realizuje poprzez nabywanie i zbywanie tych papierów wartościowych, składa się z dwóch elementów, które są tak ściśle ze sobą powiązane, że stanowią one obiektywnie jednolite świadczenie gospodarcze.
- 2) Artykuł 135 ust. 1 lit. f) lub g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zarządzanie portfelem inwestycji, takie jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, nie jest objęte zwolnieniem z podatku VAT przewidzianym w tym przepisie.
- 3) Artykuł 56 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje swym zakresem nie tylko usługi wymienione w art. 135 ust. 1 lit. a)–g) tej dyrektywy, ale także usługi zarządzania portfelem.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö przeciwko A Oy

(Sprawa C-48/11) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Porozumienie EOG — Artykuły 31 i 40 — Dyrektywa 2009/133/WE — Zakres stosowania — Wymiana akcji między spółką z siedzibą w państwie członkowskim a spółką z siedzibą w państwie trzecim będącym stroną porozumienia EOG — Odmowa przyznania korzyści podatkowej — Konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych)

(2012/C 295/12)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Strona pozwana: A Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Artykuły 31 i 40 Porozumienia o

Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. (Dz.U. L 1, s. 3) — Wykładnia dyrektywy Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. L 310, s. 34) — Zakres stosowania rzeczony dyrektywy — Wymiana akcji między spółką z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej a spółką z siedzibą w państwie trzecim będącym członkiem EOG (Norwegii) — Zrównanie tych czynności lub jego brak na płaszczyźnie podatkowej z wymianą akcji między spółkami krajowymi lub między spółkami z siedzibą w państwach członkowskich

Sentencja

Artykuł 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które zrównują z opodatkowanym przeniesieniem akcji wymianę akcji między spółką z siedzibą na terytorium rzeczony państwa członkowskiego a spółką z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będącego stroną tego porozumienia, podczas gdy taka czynność byłaby neutralna na płaszczyźnie podatkowej, gdyby dotyczyła wyłącznie spółek krajowych lub mających siedzibę w innych państwach członkowskich, jeżeli między tym państwem członkowskim a tym państwem trzecim istnieje konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, która przewiduje wymianę informacji między organami krajowymi równie skuteczną jak przewidziana przez przepisy dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Niemcy) — Land Hessen przeciwko Florence Feyerbacher

(Sprawa C-62/11) (¹)

(Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC — Artykuł 36 — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — Artykuły 13, 15, 23 — Porozumienie w sprawie siedziby EBC — Artykuł 15 — Możliwość stosowania do pracowników EBC przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących zasiłek rodzicielski)

(2012/C 295/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Hessen

Strona pozwana: Florence Feyerbacher

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Wykładnia art. 15 porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby tej instytucji w związku z art. 36 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego — Prawo urzędnika Europejskiego Banku Centralnego posiadającego obywatelstwo niemieckie do zasiłku rodzicielskiego na podstawie prawa niemieckiego — Kwalifikacja porozumienia w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego jako części prawa Unii lub umowy prawa międzynarodowego — Możliwość zastosowania przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących zasiłek rodzicielski względem pracowników Europejskiego Banku Centralnego

Sentencja

Artykuł 15 porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem niemieckim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego w związku z art. 36 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w brzmieniu załączonym do traktatu WE nie wyklucza możliwości przyznania przez Republikę Federalną Niemiec zasiłku takiego, jaki jest przedmiotem sporu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln — Niemcy) — ebookers.com Deutschland GmbH przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Sprawa C-112/11) (¹)

(Transport — Transport lotniczy — Wspólne zasady wykonywania przewozów lotniczych na terenie Unii — Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 — Obowiązek zapewnienia przez sprzedawcę przewozu lotniczego, że akceptacja przez klienta opcjonalnych dopłat do ceny wynika z działania na zasadzie opcjonalnej — Pojęcie „opcjonalnych dopłat do ceny” — Cena oferowanego przez niezależne towarzystwo ubezpieczeniowe ubezpieczenia od kosztów rezygnacji z lotu, stanowiąca część ceny ogólnej)

(2012/C 295/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ebookers.com Deutschland GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Köln — Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293, s. 3) — Obowiązek zapewnienia przez sprzedawcę przewozu lotniczego, że akceptacja przez klienta kosztów opcjonalnych odbywa się wyraźnie w drodze działania „opt-in” — Pojęcie „opcjonalne dopłaty do ceny” — Cena ubezpieczenia od kosztów rezygnacji oferowanego przez niezależne towarzystwo ubezpieczeniowe, stanowiąca część ogólnej ceny i naliczana pasażerowi jednocześnie z ceną przelotu.

Sentencja

Pojęcie „opcjonalnych dopłat do ceny”, o którym mowa w art. 23 ust. 1 zdanie ostatnie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono koszty związane z przewozem lotniczym usług takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym ubezpieczenie od kosztów rezygnacji z danego lotu, świadczonych przez podmiot inny niż przewoźnik lotniczy i pobieranych od pasażera przez sprzedawcę przewozu lotniczego w cenie ogółem razem z ceną przelotu.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-130/11) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania — Produkt leczniczy, dla którego wydano ważne zezwolenie na obrót — Pierwsze zezwolenie — Produkt dopuszczony kolejno jako weterynaryjny produkt leczniczy i jako produkt leczniczy stosowany u ludzi)

(2012/C 295/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents